

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013, în cauza penală în privința lui,

Talpalaru Dumitru Grigore, născut la 17 februarie 1983, originar din r-l Strășeni s. Căpriană, domiciliat mun. Chișinău, str. Cireșilor 61.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 12.05.2011 pînă la 09.11.2012
2. în instanța de apel din 18.12.2012 pînă la 20.06.2013
3. în instanța de recurs din 29.10.2013 pînă la 01.04.2014

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului.

Avocatul, Alexei Croitor, care a solicitat respingerea recursului.

Inculpatul, Dumitru Talpalaru, care a solicitat respingerea recursului.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2012 Talpalaru D.G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 207 Cod penal, la 3 ani închisoare, în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa numită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată a fost admisă, cu încasarea de la Talpalaru D.G. în beneficiul lui Croitoru Elena a prejudiciului material în sumă de 250 Euro.

2. Potrivit sentinței, Talpalaru D.G. în perioada decembrie 2009 - ianuarie 2010, acționînd împreună și de comun acord cu Budei Savelie și alte persoane nestabilite

de organul de urmărire penală, urmărind scopul scoaterii ilegale a copilului din țară și migrației ilegale a acestuia, precum și obținerii directe împreună cu persoanele menționate a unui folos financiar în mărime de 3500 Euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 61.355 lei, l-a scos pe cale ilegală din Republica Moldova pe minorul Bîrdan Nicolae Alexandru, a.n. la 11.05.1992, în baza unor acte false și fără a fi respectate prevederile art. 1 alin. (2) al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în R.Moldova nr.269 din 09.11.1994. adică fără a fi însoțit de unul dintre reprezentanții lui legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul al cărui semnătură ar fi fost legalizată notarial.

Astfel, la începutul lunii decembrie 2009, Talpalaru D.G. aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu Budei S. și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, întru realizarea intențiilor sale infracționale de scoatere ilegală a minorului Bîrdan N.A. din R.Moldova în Ucraina, pentru ulterioara organizare a migrației ilegale a acestuia în Italia, cunoscând de la Budei S. despre intenția copilului de a intra și ședea pe teritoriul Italiei, în cadrul unei convorbiri a convenit să-i organizeze acestuia intrarea și șederea pe teritoriul țării de destinație, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Ucrainei, deși cunoștea cu certitudine, că ultimul este minor și nu dispune de documente necesare pentru ieșirea în mod legal din R.Moldova, precum și pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Italiei.

Ulterior, la începutul lunii ianuarie 2010, Talpalaru D.G. prin intermediul lui Budei S., a solicitat de la Bîrdan N.A. copia pașaportului național al acestuia și o fotografie color pentru acte pe un CD. În aceleași circumstanțe, Budei S. i-a explicat lui Bîrdan N.A., că îi va coordona întâlnirea cu Talpalaru D.G. care îi va organiza ieșirea din R.Moldova, intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Italiei, prin tranzitarea teritoriului Ucrainei.

Tot în aceeași perioadă de timp, Talpalaru D.G., prevăzând urmările prejudiciabile ale acțiunilor sale, dorind și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând de comun acord cu Budei S. a preluat de la ultimul acțiunile infracționale de scoatere ilegală a copilului din țară, cu scopul organizării migrației ilegale.

În continuare, Talpalaru D.G., în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a confecționat pe numele ultimului pașaportul fals al cetățeanului României nr. 14760249 în care au fost introduse datele de identitate și fotografia lui Bîrdan N.A. Cu același scop, Talpalaru D.G. și Budei S. împreună cu persoane nestabilite au confecționat declarația notarială falsă nr.4273, din numele notarului privat Isumbeli Elena, conform căreia Talpalaru D.G. era în drept să-l însoțească pe Bîrdan N.A. în ospeție în Ucraina, Federația Rusă și Italia.

La 28.01.2010, Talpalaru D.G., i-a transmis lui Bîrdan N.A. pașaportul fals al cet. României nr. 14760249 în care au fost introduse datele de identitate și fotografia sa. Apoi, în aceleași circumstanțe, Talpalaru D.G. l-a instruit pe Bîrdan N.A.

referitor la modalitatea cum va fi scos din R.Moldova în Ucraina, cum să se comporte și ce trebuie să declare la trecerea frontierelor.

În aceeași zi, Talpalaru D.G., cu automobilul de model Opel Astra cu n/î ST AQ 070 condus de către Iurco Dumitru, fără a-i comunica ultimului despre intențiile sale infracționale de scoatere ilegală a copilului din țară, folosind pașaportul fals al cet. României nr. 14760249 pe numele lui Bîrdan N.A., l-a scos pe ultimul pe cale ilegală din R.Moldova, tranzitînd teritoriul regiunii Transnistrene și întrînd la 29.01.2010 pe teritoriul Ucrainei prin punctul de trecere a frontierei Cuciurgani.

În cadrul controlului de frontieră la intrarea în Ucraina, acționînd conform indicațiilor primite de la Talpalaru D.G., Bîrdan N.A. a prezentat pașaportul fals al cet. României nr. 14760249, în care au fost introduse fotografia și datele sale de identitate. Astfel, minorul a fost scos din R.Moldova de către Talpalaru D.G. care acționa de comun acord cu Budei S. și alte persoane nestabilite, fără a fi respectate prevederile art. 1 alin. (2) al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în R.Moldova nr.269 din 09.11.1994, adică fără a fi însoțit de unul dintre reprezentanții lui legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură ar fi fost legalizată notarial.

La 29.01.2010, Talpalaru D.G., aflîndu-se în or.Kiev, Ucraina, l-a însoțit pe minorul, la agenția de turism „Orbita”, unde au procurat pentru el și Birdan N.A. bilete avia la ruta nr. 311 Kiev-Milan. În aceeași zi, Talpalaru D.G. l-a însoțit pe minorul, Bîrdan N.A. la trecerea de stat a Ucrainei în sensul de ieșire, prin punctul de trecere a frontierei din Aeroportul „Borispoli” or.Kiev, însă autoritățile competente ale Ucrainei nu i-au permis minorului Bîrdan N.A. și lui Talpalaru D.G. trecerea frontierei, fiind depistat caracterul fals al pașaportului cet. României nr. 14760249.

La 30.01.2010, Budei S. contribuind la comiterea infracțiunii de către Talpalaru D.G., pentru a obține folosul financiar de la Elena Croitoru, sora minorului Bîrdan N.A., a organizat o întîlnire cu ea în incinta centrului comercial „Sun city” din Chișinău, unde a cerut să-i transmită suma de 2400 Euro, după ce va fi informat de către Talpalaru D.G. despre decolarea ultimului împreună cu Bîrdan N.A. din Aeroportul „Borispoli” or. Kiev.

Astfel, acțiunile inculpatului Talpalaru D.G. au fost calificate în baza art. 207 Cod penal, adică – *scoaterea ilegală din țară a copilului, în baza unor acte false, în scopuri altele decît cele indicate la art. 206.*

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a contestat-o cu apel, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a cauzei penale, invocînd faptul condamnării lui pentru aceeași faptă a doua oară, deoarece există o hotărîre judecătorească asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă.

3.1 Sentința a fost contestată cu recurs și de către avocatul Croitor A., în numele inculpatului, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind încetarea procesului penal, în conformitate cu art. 275 pct. 7), 332 alin. (1) CPP, invocând faptul dublei condamnări pentru aceeași faptă a doua oară, deoarece există o hotărâre judecătorească pentru aceeași faptă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013, apelurile declarate au fost admise, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care în baza art. 391 alin. (1) pct. 4) CPP a fost încetat procesul penal în privința lui Talpalaru D.G., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 207 CP, în legătură cu faptul existenței unei hotărâri judecătorești definitive asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Instanța de apel a menționat că prin sentința din 07 iunie 2010 a instanței judecătorești din Ucraina, inculpatul Talpalaru D.G. a fost găsit vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 332 Cod penal al Ucrainei, însă această sentință a fost casată și cauza remisă la o nouă examinare în fond. Ulterior, prin sentința Judecătoriei orașului Borispoli, regiunea Kiev, Ucraina, din 19.10.2010 din nou este adoptată o hotărâre de condamnare a lui Talpalaru D.G. în baza aceleiași norme. Aceiași faptă, în Republica Moldova a fost calificată în baza art. 207 Cod penal RM - scoaterea ilegală a copiilor din țară în baza unor acte false sau pe altă cale ilegală, în scopuri altele decât cele indicate la art. 206.

În viziunea instanței de apel este necesar a pune accentul pe „elementele esențiale” ale celor două infracțiuni, în hotărârea Curții Europene pentru Drepturile Omului Franz Fischer c. Austriei (nr. 37950/97, 29.05.2001), Curtea a confirmat că art. 4 al Protocolului nr. 7 a tolerat urmărirea penală pentru mai multe infracțiuni care decurg dintr-un act criminal unic. Totuși, deoarece ar fi incompatibil cu această dispoziție ca un reclamant să poată fi judecat sau pedepsit din nou pentru infracțiunile care au fost pur și simplu „nominal diferite”, Curtea a statuat că trebuie să examineze suplimentar dacă astfel de infracțiuni au avut sau nu aceleași „elemente esențiale”.

În cauza examinată, în opinia instanței de apel „trecerea ilegală” a frontierei și „scoaterea ilegală” de pe teritoriu au avut aceleași „elemente esențiale”: acțiuni - traversarea frontierei neavând acte necesare, prevăzute de legislația comunitară pentru persoana minoră pe care o însoțea inculpatul; intenția și scopul; metoda etc. Toate elementele componente ale ambelor infracțiuni se contrapun. Diferă doar denumirea și calificarea acțiunilor în dreptul național al ambelor state.

În consecință, Curtea consideră că art. 4 al Protocolului nr. 7 trebuie să fie înțeles în sensul că interzice urmărirea penală sau judecarea a celei de-a doua "infracțiuni" în măsura în care aceasta decurge din fapte identice sau fapte care sunt în mod substanțial aceleași.

Ca urmare instanța de apel în baza art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală a admis apelurile declarate cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în privința inculpatului în legătură cu faptul că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, în baza temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului procurorul a invocat că, infracțiunile pentru care este condamnat inculpatul în Ucraina și cea care este obiectul de discuție a prezentei cauze, se disting prin faptul că, au fost comise la locuri diferite, la ore diferite și prin încălcarea legislației a două state diferite, din care considerente acțiunile inculpatului nu pot fi calificate ca fiind aceeași faptă, astfel, fiind ilegală hotărârea de încetare a procesului penal.

6. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul atestă că, argumentul principal invocat de procuror este constatarea ilegală a instanței de apel precum că deja există o hotărâre judecătorească definitivă asupra inculpatului pentru aceeași faptă.

Instanța de apel în motivarea acestei soluții, a conchis că: *“...anterior adoptării sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09.11.2012 în privința inculpatului în baza art. 207 CP, la 19.10.2010 Judecătoria r-lui Borispoli, regiunea Kiev, Ucraina, a adoptat hotărârea de condamnare tot a inculpatului Talpalaru D.G. pentru aceleași acțiuni - organizarea transportării ilegale ale minorului Bîrdan N.A., a.n. 11.05.1992, peste hotarele Ucrainei. Astfel, inculpatul în 2010 este condamnat în Ucraina pentru faptul trecerii ilegale pe teritoriul Ucrainei cu minorul Bîrdan N.A., fapta pentru care în prezent ispășește pedeapsa sub forma de 4 ani închisoare cu termen de probă de 3 ani. Și respectiv, în 2012 este condamnat pentru scoaterea minorului Bîrdan N.A. de pe teritoriul R.Moldova și condamnat la 3 ani închisoare cu suspendarea pedepsei pe 2 ani de probă”*.

Reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține că Talpalaru D.G. de către organul de urmărire penală a fost învinuit, iar de instanța de fond a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 207 Cod penal – *scoaterea ilegală din țară a copilului, în baza unor acte false, în scopuri altele decât cele indicate la art. 206*. Însă, instanța de apel a rejudecat cauza și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care în baza art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal, în legătură cu faptul existenței unei hotărâri judecătorești definitive asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Ca temei pentru adoptarea acestei hotărâri de încetare, instanța de apel a invocat existența hotărârii Judecătorei r-lui Borispolski, regiunea Kiev, Ucraina, din 19.10.2010, menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel regiunii Kiev din 26.01.2011, prin care Talpalaru D.G. a fost condamnat pentru aceeași fapta, care a stat și la baza condamnării în prezenta cauză.

Pentru a constata existența sau lipsa dublei condamnări a inculpatului pentru aceeași faptă, instanța de recurs va purcede la analiza hotărârilor adoptate de instanțele judecătorești ale Ucrainei în cumul cu cele adoptate de instanțele judecătorești naționale.

Prin sentința Judecătorei r-lui Borispolski, regiunea Kiev, Ucraina, din 19.10.2010, Talpalaru D.G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 332 alin. (2) Cod penal al Ucrainei.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel regiunii Kiev din 26.01.2011, sentința Judecătorei r-lui Borispolski, regiunea Kiev, Ucraina, din 19.10.2010 a fost menținută fără schimbări.

Potrivit acestor hotărâri, acțiunile inculpatului au fost calificate conform art. 332 alin. (2) Cod penal al Ucrainei, ca *comiterea infracțiunii prin acord preventiv a unui grup de persoane, participând în organizarea transportării ilegale a unei persoane peste hotarele de Stat al Ucrainei pe calea predisunerii de sfaturi, îndrumări, mijloace și înlăturarea impedimentelor.*

În același context Colegiul remarcă faptul că, prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2012 Talpalaru D.G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 207 Cod penal RM, adică, *scoaterea ilegală din țară a copilului, în baza unor acte false, în scopuri altele decât cele indicate la art. 206.*

Sub acest aspect, Colegiul consideră necesar de invocat doctrina penală și prevederile legale:

În conformitate cu art. 11 al Convenției cu privire la drepturile copilului, statele-părți (inclusiv Republica Moldova) vor lua măsuri pentru a combate acțiunile ilegale de deplasare și de împiedicare a reîntoarcerii copiilor în (din) străinătate. Tocmai în vederea creării unor garanții ponderabile ale protecției, acordate de Republica Moldova cetățenilor săi minori, oriunde s-ar afla aceștia, a fost adoptată norma de la art. 207 din Cod penal RM.

Obiectul juridic special al infracțiunii de scoatere ilegală a copiilor din țară îl constituie relațiile sociale cu privire la ieșirea din Republica Moldova și aflarea în străinătate, în condiții de legalitate, a minorului (copilului).

Victimă a infracțiunii prevăzute la art. 207 Cod penal RM este minorul, indiferent dacă are calitatea de cetățean al Republicii Moldova, cetățean al unui alt stat, polipatrid sau apatrid.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate se exprimă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în: acțiunea de scoatere a copilului din țară sau inacțiunea de abandonare a copilului în străinătate.

Scoaterea copilului din țară reprezintă strămutarea (trecerea) de facto a copilului peste frontiera de stat a Republicii Moldova într-o oricare altă țară străină. Pentru ca scoaterea copilului din țară să fie susceptibilă de a fi calificată potrivit art. 207 Cod penal, această scoatere a copilului trebuie să fie ilegală. Caracterul de ilegalitate a acțiunii de scoatere a copilului din țară se datorează mijloacelor sau metodelor de săvârșire a infracțiunii: acte false sau o oarecare cale ilegală.

Potrivit art. 1 al Legii nr. 269 din 09.11.94 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, (1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a ieși și intra în Republica Moldova în baza pașaportului, iar apatrizii, refugiații și beneficiarii de protecție umanitară - în baza documentului de călătorie, eliberate de organele competente. (2) Minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație.

Pentru a constitui mijloacele de comitere a infracțiunii prevăzute la art. 207 Cod penal RM, actele trebuie să fie false, adică să aibă modificată, în mod ilegal, o parte din conținutul lor sau să fie fabricate pe cale ilegală în întregime.

În calitate de metode de săvârșire a scoaterii ilegale a copiilor din țară pot fi menționate următoarele căi ilegale: scoaterea copiilor din țară în lipsa unor documente obligatorii sau cu folosirea unor documente nule, cu termenul expirat, străine etc., ascunderea copiilor în locuri special pregătite sau adaptate din mijloacele de transport etc.

Infracțiunea prevăzută la art. 207 Cod penal RM este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul trecerii de facto a copilului peste frontiera de stat a Republicii Moldova sau din momentul părăsirii copilului pe teritoriul unui străin, atunci când făptuitorul nu intenționează să-l readucă pe teritoriul Republicii Moldova.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 207 Cod penal RM se exprimă, în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele acestei infracțiuni pot fi dintre cele mai diverse: răzbunare, interesul material, năzuința de a se debarasa de copil etc.

Cît privește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal RM, și anume scopul infracțiunii, acesta se poate exprima în oricare din următoarele forme: exploatarea sexuală, comercială și necomercială, în prostituție sau în industria pornografică; exploatarea prin muncă sau servicii forțate; practicarea cerșetoriei sau în alte scopuri josnice; exploatarea în sclavie sau în condiții similare sclaviei, inclusiv în cazul adopției ilegale; folosirea în conflicte armate; folosirea în activitate criminală; prelevarea organelor, țesuturilor și/sau celulelor umane; abandonarea în străinătate; vânzarea sau cumpărarea.

Conform învinuirii înaintate „Talpalaru D.G. în perioada decembrie 2009 - ianuarie 2010, acționând împreună și de comun acord cu Budei Savelie și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul scoaterii ilegale a copilului din țară și migrației ilegale a acestuia, precum și obținerii directe împreună cu persoanele menționate a unui folos financiar în mărime de 3500 Euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 61.355 lei, l-a scos pe cale ilegală din Republica Moldova pe minorul Bîrdan Nicolae Alexandru, a.n. la 11.05.1992, în baza unor acte false și fără a fi respectate prevederile art. 1 alin. (2) al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în R.Moldova nr.269 din 09.11.1994, adică fără a fi însoțit de unul dintre reprezentanții lui legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul al cărui semnătură ar fi fost legalizată notarial”.

Colegiul penal lărgit menționează că organul urmăririi penale la învinuirea înaintată inculpatului Talpalaru D.G., s-a bazat pe semnul calificativ prevăzut de art. 207 Cod penal RM, scoaterea ilegală a copilului din țară, în baza unor acte false, contrar prevederilor art. 1 alin. (2) al Legii nr. 269-XIII din 09.11.1994 cu privire la ieșire și intrare în R.Moldova, adică fără a fi însoțit de unul dintre reprezentanții lui legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul al cărui semnătură ar fi fost legalizată notarial”.

Raportînd doctrina și normele legale menționate la învinuirea înaintată inculpatului, instanța de recurs constată întemeiată încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului de către instanța de fond: „Instanța reține că, în cadrul ședinței de judecată, de către partea acuzării a fost demonstrat ferm faptul că, inculpatul a comis acțiuni de scoatere ilegală din țară a minorului Bîrdan Nicolae, în baza unor acte false, în scopuri altele decît cele indicate la art. 206, și anume în scopul organizării migrației ilegale”.

Astfel, acțiunile exercitate de inculpatul Talpalaru D.G., au fost corect reținute de instanța de fond și întemeiat s-a stabilit prezența elementelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 207 Cod penal RM.

Mai mult, instanța de fond la stabilirea vinovăției inculpatului a luat în considerație și «materialele cauzei penale obținute prin comisiile rogatorii efectuate la cererea RM, intentată în privința inculpatului de către organele de drept din Ucraina și sentința de condamnare a acestuia pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (2) Cod penal al Ucrainei adică complicitate la organizarea transportării ilegale peste frontiera de stat a Ucrainei a minorului Bîrdan Nicolae ».

Astfel, Colegiul atestă faptul că, prima instanță la momentul adoptării sentinței sale, cunoscînd de existența sentinței de condamnare a inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (2) Cod penal al Ucrainei, corect și întemeiat nu a stabilit în cazul supus judecării prezența a unei hotărîri judecătorești definitive anterioare pentru aceeași faptă.

Însă, contrar acestei circumstanțe, instanța de apel la examinarea apelului părții apărării în același caz, a conchis că: “Instanța a făcut referire la sentința de

condamnare a inculpatului pentru complicitatea la organizarea transportării ilegale peste frontiera de stat a Ucrainei minorului Bîrdan N.A. Pentru ca în continuare, în aceeași sentință, să-l recunoască vinovat pentru scoaterea ilegală a copilului din țară, în realitate a dublat condamnarea pentru aceeași faptă". La baza acestei concluzii instanța de apel a pus „...prezența unei singure acțiuni continue de trecere ilegală a persoanei de pe teritoriul unui stat pe teritoriul altuia, faptă pentru care inculpatul este condamnat de două ori”.

Astfel, instanța de recurs constată că instanța de apel la adoptarea soluției sale, invocând principiul *non bis in idem*, art. 7 alin. (2) Cod penal RM, art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală RM, art. 4 din Protocolul 7 alin. (1) CEDO, greșit a stabilit că *„infracțiunile penale în baza cărora a fost condamnat Talpalaru D.G. sunt similare. Condamnarea inculpatului în temeiul legislației penale ai Ucrainei pentru „trecerea ilegală” a frontierei s-a întemeiat pe fapte separate și ulterioare în timp celor pe care a fost bazată condamnarea din R.Moldova pentru “scoaterea ilegală”. Pe de altă parte, acuzația de “scoaterea ilegală” adusă inculpatului în temeiul articolului 207 Cod penal al RM s-a referit la aceleași fapte care au stat și la baza condamnării sale în temeiul articolului 332 Cod penal al Ucrainei. Având în vedere că infracțiunea de „trecerea ilegală” a frontierei după cum este definită în art. 332 Cod penal al Ucrainei și cea privind “scoaterea ilegală” de pe teritoriu traversând frontiera, în temeiul art. 207 Cod penal al RM conțin aceleași elemente esențiale, și anume - trecerea frontierei de stat de pe teritoriul R.Moldova pe teritoriul Ucrainei. Astfel, se conchide că inculpatul a fost judecat pentru o infracțiune pentru care a fost deja condamnat anterior în Ucraina”.*

În acest context instanța de recurs observă că instanța de apel neîntemeiat a constatat că la baza infracțiunilor pentru care a fost condamnat inculpatul în Ucraina și în R.Moldova stă o faptă unică, deoarece inculpatul a fost recunoscut vinovat de instanța judiciară din R.Moldova pentru *“scoaterea ilegală a copilului din țară, în baza unor acte false”*, adică scoaterea ilegală a copilului din Republica Moldova, iar de către instanța judiciară a Ucrainei inculpatul a fost recunoscut vinovat pentru *„participarea la organizarea transportării ilegale peste frontiera de stat a Ucrainei a minorului Bîrdan Nicolae”*, dar nu de *„trecerea ilegală a frontierei”* cum a fost interpretat de către Curtea de Apel Chișinău. Astfel, Colegiul conchide că urmează de diferențiat aceste infracțiuni, ele fiind distincte.

Mai mult ca atât, elementele constitutive ale acestor două infracțiuni sunt diferite. Astfel, de către autoritățile R.Moldova inculpatul este tras la răspundere pentru încălcarea prevederilor art. 1 alin. (2) al Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09.11.1994 care indică: *„Minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație”*. După cum se observă în textul Legii menționate, se face referire la regimul de intrare-ieșire anume pe/de pe teritoriul Republicii Moldova care a fost încălcat de către inculpat, infracțiune consumată la momentul ieșirii de pe teritoriul

Republicii Moldova, iar ulterior a încălcat și legislația Ucrainei prin acțiuni pentru care a fost condamnat de instanțele din Ucraina.

La încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Talpalaru D.G., instanțele de judecată ale Ucrainei au argumentat că: „*Participarea lui Talpalaru D.G. în organizarea traficului ilegal a minorului Birdan M.O. peste hotarele de Stat al Ucrainei s-a manifestat prin faptul că inculpatul i-a transmis minorului mijlocul de comitere a infracțiunii - pașaportul falsificat al cetățeanului României pentru plecare peste hotare, i-a oferit indicații pentru prezentarea acestui pașaport în timpul controlului pașaportului și la întrebarea angajaților serviciului de grăniceri să răspundă, că el pleacă în Republica Italiană la rudele sale împreună cu verișorul lui. Pe lângă acestea inculpatul l-a sfătuit în particular pe minorul să procure bilet de întoarcere pentru a confirma intenția sa de întoarcere în R.Moldova, și la întrebarea angajaților speciali ai serviciului de grăniceri să răspundă că nu este la curent despre circumstanțele de emitere a pașaportului pentru plecare peste hotare.*

Talpalaru D.G. prin prezența sa și cu ajutorul procurii, în care el era împuternicit să-l însoțească pe minor, a creat o impresie legală de transportare a acestuia peste hotarele de Stat a Ucrainei, cu aceasta participând la comiterea infracțiunii pe calea înlăturării impedimentelor. Inculpatul, ca persoană cu studii superioare în domeniul de drept, era conștient de caracterul social periculos al acestor acțiuni, a prevăzut consecințele lor social periculoase și a vrut în mod deliberat să le înfăptuiască. Acest lucru confirmă prezența intenției directe în acțiunile lui Talpalaru D.G.” (f.d. 106 v.3).

Aceste argumente se coraportează cu concluziile instanței de fond, și anume: că ele sunt două infracțiuni distincte, și ca urmare nu se constată comiterea unei singure fapte, iar inculpatul nu a fost supus urmăririi penale pentru aceeași faptă, urmând să poarte răspundere pentru fiecare infracțiune în parte.

De asemenea se atestă faptul că, infracțiunile comise de inculpat se disting prin faptul că au fost comise la locuri diferite, la ore diferite și prin încălcarea legislației a două state diferite, din care considerente acțiunile inculpatului nu pot fi calificate ca fiind aceeași faptă.

În asemenea circumstanțe Colegiul lărgit consideră că instanța de apel a dat o interpretare greșită prevederilor menționate mai sus, ceea ce a avut ca consecință adoptarea unei decizii ilegale și neîntemeiate prin care a fost casată sentința de condamnare.

Rezumând cele expuse, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite prezente erorile de drept invocate de către recurent, deoarece decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Concluzionând cele relatate mai sus, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide asupra necesității casării deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013, în cauza penală în privința lui **Talpalaru Dumitru Grigore**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 noiembrie 2012.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică la 30 aprilie 2014, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti